ПРИВЕТСТВЕНО СЛОВО

четено отъ Т. Стоименов на събора — 10. VIII. 1945 г. — на учениците на Великото Всемирно Бяло Братство, София — Изгрев

„Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш на небесата".

Това е зовът на безграничната Любов, да бъдем синове на виделината.

Обични братя и сестри,

На мен се наложи в един важен момент, при видимото отсъствие на любещия ни и светъл Учител, да открия, пред братята - ръководители и всички братя и сестри, този наш духовен събор. И като ви поздравявам с добре дошли от мое име и от името на братския съвет, пожелавам ви даденото от Бога дело на Учителя да расте чрез учениците от сила в сила, за славата на Божието име и за благото на всички души по лицето на земята.

Учителът, добрият и светъл Божествен Учител, чийто дух работи непрекъснато в душите на своите предани ученици, ся семето на безграничната любов, мъдрост и истина близо половин век и вкуси от ранните плодове на своето Боговдъхновено слово по върховете на Витоша, Мусала и Рила, заедно съ своите ученици.

Той излъчваше от себе си топлота, светлина и любов към своите ученици. И те, вдъхновени от Неговото слово за вечния живот, проникнало в клетките на тяхния духовен организъм, Му се отзоваваха с нежно чувство и преданност.

По Божие повеление, добрият ни и светъл Учител на 27 декемврий миналата година, в ранни зимни зори напусна плътта, облече се Той в светлата дреха на безсмъртието, която е имал преди създание мира, за да работи с по-голяма сила за Великото Всемирно Бяло Братство, на което глава е Христос.

Обични братя и сестри, всички ние, които сме слушали и възприели Неговото Божествено слово, виждаме неговата величина и грандиозност; то е предназначено за всички души по лицето на земята, безразлично от каква народност са. Преди войната още неговите ученици от различни народности и страни пропътуваха хиляди километри и дойдоха в България да се срещнат с Учителя си. Колко мила и красива бе тая среща в свещените дебри на тайнствената Рила! За нас е радостен фактът, че невидимият свят — Божият Промисъл — е избрал България като огнище на тези висши общочовешки духовни идеали.

Ако не беше войната, днес България щеше да се залива съ пробудени души от всички народи, идващи да проучат словото в страната, дето е говорил Учительт. Това пак ще бъде. България е била и ще бъде духовен център, защото е кръстопът на невидимите светли сили, облечени във властта да обновят и просветят душите, предназначени да влезат в иерархията на шестата светеща раса.

Човек е, преди всичко, духовно същество. Той, ще - не ще, по закона на разумностьта или по закона на необходимостта, ще влезе в релсите на своя духовен възход, защото природните закони не търпят дисхармония. Всичко, що е обезсмислено, е дело на плътските пожелания. Затова се казва: „Да се не похвали нито една плът", защото духът е творческата сила — той носи победа. Плътта, според степеньта на своето развитие, може да послужи като орган за проява на духа. Без духа плътта е най-жалката останка от човека; и добрите му приятели, баща или майка, брат или сестра, мъж или жена казват: Махнете го по-скоро. Духът е разумната проява, правата мисъл и същина на човека. Без него човек е жив умрял. Духът — това е любимецът на човешката душа. Те не могат един без друг.

А плодовете на Духа са: Любов, радост, мир в Божествения свят; търпение, благост, милосърдие в ангелския, в духовния свят; вяра, кротост

и въздържание въ физическия свят. Следователно, учениците на физическото поле, като първа стъпка в духовната иерархия, трябва да се отличават с вяра, кротост и въздържание. Чрез вяра ученикът се приближава към своя Създател, отдето черпи сили и всички възможности — красота, доброта, разумност за своя възход. Чрез кротост той неуморно гради своето духовно тяло. Чрез въздържание той разходва само лихвите от своите духовни капитали. А капитала той пази за по-големи бъдещи предприятия на духа, като несъкрушима сила, при важни и съдбоносни моменти.

Човек може да предаде само онова, което сам е постигнал, т. е. онова, което носи в душата си. Само плодовете, които е отгледал в градината на своята душа, може да предложи. С чужди дарове той не може да се натовари и да ги раздава. В реалния святъ на душите това е невъзможно. Тъй щото, който има любовта, който има Духа, ще носи плодовете на Духа, които споменах преди малко.

Великият Дух изпи в Гетсиманската градина горчивата чаша и каза в Христа: „За това се родих, за да свидетелствувам за Истината“. Великият Дух в Ян Хуса каза: „Ако щат в Констанц (мястото, дето го изгориха) всички керемиди дяволи да станат, аз ще отида за Христа“.

Великият Дух се прояви въ майката на благородния Симфорин, когото караха на кладата, защото устоял на своите убеждения. Майката, вървейки след него, насърдчаваше го с думите: „Сине мой, върви напред, да се не поколебаеш; днес ще влезеш в истинския, красив живот!“ Това е майката, дала сърдцето си на Христа.

Човек има една свещена задача в своя живот. Една свещена работа има да извърши той — тя е: да се подготви, Бог да се изяви чрез него. На тази работа съдействува цялата жива природа. Всички условия, през които минаваме, всички изпитания, радости и скърби имат за цел да ни подготвят да служим на Бога. Това е пжтят на съвършенството.

От незапомнени времена Бялото Братство работи между народите, да ги подготви и постави въ пжтя на тяхното върховно предназначение. И ако проследим историята на кой да е народ, ще срещнем светлите образи на Божествените пратеници, които са работили всред него, пробуждали са го от неговия дълбок сън, сочили са му великото предназначение и са му предавали даровете, които Бог му изпращал чрез тях. Тези пратеници не всякога са бивали облечени в багреница, и пътят им най-често е бивал стръмен и трънлив и често е завършвал с една голгота, ала този пжт, който води през страданията и смъртта, е пжтят на възкресението. По този пжт са минали всички Божествени пратеници, пророци, апостоли и Учители, за да възкръснат в душите на човеците като живи сили, като светли водачи на вечни времена към Царството Божие.

И днес Бог изпраща своите благословения на всички души чрез своите служители. Такъв е законът на жертвата, законът на възкресението. „Ако житното зърно не умре, остава само; ако умре, принася плодъ 30—60—100.“

Бялото Братство работи по Божествените методи. Те са методи на светлината, на чистотата, на истината, на любовта, на красотата. От най-дълбока древност и до днес, те се предават като свещена традиция, която се е пазила ревниво през всичките времена.

Ще споменем някои от древните традиции на Братството, следи от които са запазени всред всички народи, дето то е работило. Някои от тия традиции водят началото си от преди 10,000 години, както казва нашият обичен Учител.

Една от най-древните традиции на Братството е посрещането на слънцето с молитви и песни. Правило в Братството е, всяка работа да се започне и свърши с молитва и песен. Тая традиция Учителят възстанови и освети между нас. Друга от свещените традиции на Братството е братската вечеря. Хлябът и виното са емблема на жертвата, а жертвата е пътят към възраждането на човешките души. „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямэте живот вечен“. Това е пжтят на пратениците Божии. Учителят ни посочи и освети този пжт за нас.

Друга свещена традиция е възлизането на планината. Планината винаги е символизирала Божествения свят — светът на истината. Всички знаем, с какво свещено чувство ни е извеждал Учителят на планината. Там ние влизаме въ общение с великия Божествен свят, от който черпим сили и вдъхновение, за да изпълним мисията, за която сме дошли.

Друга от свещените традиции на Братството, една от най-красивите — това са братските срещи. Те се устройват всяка година в определени дни. Това са срещи на работниците Божии, на учениците от този и онзи свят, под ръководството на Върховните ръководители на Братството. На тези срещи учениците идат да получат наставления и упътвания за работа от своя Учител, както и неговото благословение за през цялата година. Това са свещени дни за ученика, незабравими по своята красота, мир и светлина. Те събуждат спомена за светлите небесни селения, които душите са напуснали, за да дойдат да се учат и работят на земята.

Това са методи за работа, които възстанови и освети между нас нашият обичен Учител. Ала Той ни завеща най-мощния от всичките — великият пример на своя живот. Той раздаде себе си нам, и неговият светъл образ живее в душите ни. Той ни вдъхновява, Той ни дава сила да следваме пжтя, който ни посочи. Неговият живот всякога ще стои пред нас. Неговият жив пример казва: „Следвайте пжтя, който ви показах“. Учителят живя с нас. Той ни показа примера на любовта, примера на търпението, примера на милостта, примера на свободата, примера на жертвата, примера на силата; даде ни примера на трудолюбието и на издържливостта, на постоянството, на добротата, на вярата и примера на любовта към Бога.

Сега, когато търсим методи за работа и желаем да продължим Неговото дело, Той казва: „Следвайте пжтя, който ви посочих“. Нека всеки носи в душата си образа на нашия обичен Учител, да черпи сила и пример в своя път. Нека всеки, по вдъхновение, свърши работата, за която Бог го е призовал и, както Духът го научи, така да работи.

Ние живеем в моменти на велики, епохални събития. От сцената на великия космос се събарят хилядолетни, стари култури, негодни да вместят новото. И от тресъка на това събаряне иде суматохата и страданието, както за отделния човек, така и за всички народи.

Спасението на човека е в силата на неговия дух; иначе, той представя жалка останка, носена отъ бурите на живота из широките степи в непознати на него пустини.

Силните, пробудените души са авангардът — те знаят, че след тях идат велики архитекти от невидимия свят, които ще построят новото. Те ще донесат онова, което е нуждно за безграничната еволюция на човешкия дух: топлина за сърдцето, светлина за ума, благородство и ширина за душата и сила на духа, и всичко — що е потребно за общия живот в 4-те царства: минерално, растително, животинско и човешко.

Нашето присътствие в тези моменти не е случайно. В великия Божествен план за човешката душа няма нищо случайно. Сега Духът иде да се всели в най-вътрешните глъбини на душата. И като намери Божествените заложби в нея, изчиства ги от наслоените непотребности, шлифова ги, за да придобият първичната си чистота и светелина и, украсен с тях, човек излиза на повръхността смел и бодър за нови подвизи.

Христос казва: „Ако вашата правда не надмине правдата на книжниците и фарисеите, не можете да влезете в Царството Божие“. И на друго място казва: „Така да просвтне вашата виделина пред човеците, че като видят добрите ви дела, да прославят Отца вашего, Който е на небесата“. Физическият баща обича всички свои деца, но тайно, незабелязано, той храни по-особена любов към онова дете, което иде по неговата линия. — Защо? — Защото чрез него ще се продължи родът му. Но и това дете носи в себе си нежни чувства към своя любещ баща.

И за тези унизени, заробени души, Бог пожертвува Сина Своего Единороднаго, Възлюбенаго, за да не погине, който вярва в Него, но да има жи-

вот вечен. Но формите и съдържантето, това са лабораториите, в които работи човешкият дух, за да намери смисъла на всяка проява и, обогатен с сила, знание и любов, той поема стръмния пжт на Христа, за да изпълни върховната воля на своя Създател. А това е идеалът на светлите духове — да бъдат съвършени, както Отца си.

И кой баща не би се радвал, като види вжделените желания на благородното си сърдце, отразени в неговия отрок?

В този момент светът представя, както за отделния човек, така и за обществата и народите, едно развълнувано от дъното море. Несгодите, болестите, международните недоразумения и смъртта са опасните бушуващи вълни. Под тяхните удари неминуемо ще загинат разглобените кораби на непредвидливите самонадеяни капитани. Но корабите на предвидливите и гениални капитани, запасени с всичко необходимо, ще излезат невредими на предназначените пристанища.

Преди години от Бургазкото пристанище, в едно много бурно море, излизат два парахода, единият голям презокеански, а другият малък, с самонадеян капитан. Още с излизането им от пристанището, посрещат ги вън свирепите морски вълни, и бреговата стража наблюдава, как свирепите вълни се разбиват в здравата конструкция на големия параход и как малкият параход, тласкан като треска от тези вълни, изчезва безследно, заедно с всичко в него.

Човек, в когото бушуват отрицателните сили на духовната поквара, неминуемо ще загине под вълните на живота, защото в него няма сила на съпротива, няма морал. Той е разлагащ се труп, а човекът на разума, благородството и труда, който живее в цялото, ще изплава на блаженото пристанище, защото това е човекът на духа, това е човекът, който носи в себе си всестранна безсмъртна култура. За него няма нещо невъзможно, защото той не живее сам за себе си. Той съчетава в себе си подсъзнанието с свръхсъзнанието. В неговата фина прозорливост се виждат следствията, преди да са произведени причините. Това е човекът — авангард на шестата светеща раса.

Обични братя и сестри, днес трябва да благодарим на Бога чрез нашия мил и светъл Учител, че Той ни е качил на Божествения параход, изкован от най-силните материали на Неговите любов, мъдрост и истина. Параходът е неуязвим, капитанът му е нашият Учител. Той ни е запасил съ всички духовни блага и ще ни изведе на блаженото пристанище.

Сега на този първи събор, при видимото отсътствие на Учителя, а невидимото присътствие — ще издържим ли генералния изпит като достойни приемници на Неговото епохално дело? — Да, всички, които любим Бога и Учителя, ще издържим.

Христос казва: „Да се не смущава сърдцето ви. В света скръб ще имате, но дерзайте, Аз победих света“. Тези думи се отнасят за духовните герои, чиито капитали грижливо са запазени там, дето ни молец, ни ръжда ги разваля.

Днес сме в теглилката на Божествените везни. Всеки сам себе си ще определи, на коя ложа принадлежи. Аз ви моля, братя и сестри, въ името на Бога, в чието име сме се събрали, и заради светлата памет на добрия ни и светъл Учител, който ни отвори златните двери на красотата и величието на безграничната Божия Любов, Мъдрост и Истина, да пристъпим с любов и взаимно доверие към разрешаването на сложните въпроси и мероприятия. Защото към нас са устремени погледите на видимите и невидими наши доверители и с трепет следят нашето държание.

Божият Дух носи всичките блага на живота. Той присътствува в нашите души, и Той ни е довел на това място да извършим Неговата света воля като Негови достойни работници.